

ಭಾಗ 2:

ನಮಗಾಗಿ ದೇವರ ಶ್ರಾವಣ ಹಂಡಭಟ

ದೇವರನ್ನು ಅಥಾ-ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ನಮಗಾಗಿ ಆತನು ನಾಕಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಿಪಣಾಗಿದ್ದರೆ, ಆರಾಧಿಸಲಕ್ಕೆ ನಮಗಾಗಿ ಆತನು ನಾಕಷ್ಟು ದೂಡ್ಪಣಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

“ವಾಸ್ತವಿಕತೆ” ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯುವ ದೊಡ್ಡ ಜಿತ್ತದೊಳಗಿಂದ ಅಥಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೋಂದೂ ಅದಿರುವಂತೆ ಯಾಕೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡ್ದು, ಮೊದಲನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜಟ್ಟಿಲಿಂದ ತುರಂಜಿಸಬಹುದು. ಸರ್ವಾರ್ಥಿ, ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿನಾದ ದೇವರ ಮಹಡಿವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇವು ಆತ್ಮನಾಗಿರುವ ದೇವರ ಮೂಲನಷ್ಟೆದ ಮೂಲ ನಂಗತಿಗಳಾಗಿವೆ.

ದೇವರ ನಾನ್ಯಭಾವದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಟು ಬರುವ ಕೆಲವು ಹಲಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂತಹಿಂದಿರುವ ಮಾತಾಪಿತೃ. ಈಗ ಈ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಣ್ಯಾಹವನ್ನು ತೆಗೆದು ತೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರೋಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಸೋಣ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಂಬಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಒಂದು ಲಾತಿಯ ಪರೋಣಕಾಲ, ದೂರದಲ್ಲಿರುವಾಗನು, ಕೊರ್ಮಿಕಿರ್ಮಿತಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ “ಬಲ” ಅಗಿದ್ದಾಗೆಂದು ಯೋಜಿಸುವಂಥವರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ವ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ದೇವರು ಈ ನಮಸ್ಕರಣನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವನೆಂಬುದು ನಿಜ. ಹಾಗೂ ಆತನನ್ನು ಕುಲತು ಹೆಚ್ಚಿ ಬಿಶೇಷಣವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹಳಿಜಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರೂರೂಪಾಗಿಂದಿನು. ಆತನು ತೆಗೆದು ತೊಂಡ ಕಾರ್ಯಾವು ಈ ವಿಭಾಗದ ಶಿಳ್ಳಿಕೆ, “ನಮಗಾಗಿ ದೇವರ ಶ್ರಾವಣ ಹಂಡಭಟ” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ನಮಗಾಗಿ ದೇವರ ಸಸ್ಯದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾತಾಪಾಪಾಗಿ, ಆತನು ಹೇಗೆ ಅನ್ನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಎಂಬುದರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೊರಾಟ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಅನ್ನಿತ್ಯವು ತೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಉಂಡ ಎಲ್ಲವೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಒಕ್ಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ಅನ್ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದವು ಎಂಬುದರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೊರಾಡುತ್ತೇವೆ ನಾವು ಇರುವ ಲಾತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇದ್ದಾರೆ? ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತಾ ಅದು ಇರುವರೆ ಯಾಕೆ ಇದೆ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ನಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ? ಇಂದಿನ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಯಾಕೆ ಜಿಂಟಿಸಬೇಕು? ಇದೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ದೇವರ “ಅನಳ್ಳಿ”ಯ ಯಾವುದಿದೆ? ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸವಾಲು ಭಯಾಹಿಸಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿರೂ ಅಂಥ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿರುವದನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸಿದರೆ ದ್ವಿಂದ್ವ ಜೀವಿತಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸಲಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಏಲ್ಲ ಅದೆಲ್ಲವೂ “ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂಬುದರ ಅಸಿತಿತರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆವು.

ఆదియుల్ దేవరు ఆకాశపన్ము భూబియిన్ము లుంటు మాడిదను. భూబియు తుమిల్లదేయు బలదాగియా ఇత్తు, ... దేవర ఆక్షేపు జల నమాహగళ మేలి జానుత్తుత్తు (ఆదికాండ 1:1, 2).

పురాతన కాలద్వాల నమ్మి హిత్యేగళ సంగడ త్రపాదిగళ ముఖాంతర మాతాదిద దేవరు ... నమ్మి సంగడ తన్న కుమారన ముఖాంతర మాతాదిద్వానే. ఈతనన్ను ఎల్లకొల్లు బాధ్యనన్నాగి నేఱుసిద్ద్వానే. ఈతన మాలకచే జగత్తున్ను లుంటుచూడిదను (ఆజ్ఞయ 1:1, 2).

ఆదియుల్ వాక్యబిత్తుణి ఆ వాక్యపు దేవర బజయుల్లత్తుణి ఆ వాక్యపు దేవరాగిత్తు, ఆ వాక్యబేంబాతను ఆదియుల్ దేవర బజయుల్ ఇద్దను. ఆతన మాలకపాగి నమస్తుపు లుంటాయితపి ... ఆతనల్ జీవచిత్తుణి ఆ జీవపు మనుషులిగి బేషకాగిత్తు (యోగహాన 1:1-4).